

**PORABSKO
ŽIVLJENJE
V BESEDI
IN
SLIKI
str. 2**

**AVGUST
PAVEL
str. 3**

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 11. januarja 1996 • Leto VI, št. 1

EŠKE EDNO SÜJO LETO?

Tau, ka de '96. leto tö süjo leto, so vendar lidjë çütili po cejлом rosagi že na silvestrovo tö. Tak smo bola na tija pa malo žalostno slobaud vzeli od staroga leta. Nej bilo nej divjanja (vej pa tau tak nikoma ne fali), dapa kakšnoga völkoga veselja tö nej.

Eške miren pa mili obraz našoga predsednika nam nej dosta vüpanja dau, gda nas je po paunauçi pozdravo pa nam je dau edno völkö petko (ötöst), ka smo se prej lani dobro obnašali. Tak mi kak država! Prej smo vse zdržali. Istina, ka smo prej vsigdar obečavali, ka tau tak ne more tadala titi. Gnauk so školnicke pa lerance malo štrajkale, gnauk zdravnik pa sestre po špitalaj, parkrat so nas železničarji postršüvali, ka prej ka bau, če nedo cugi vozili. Dapa tak po istinskom je nigdar nej paučilo. Zatok nas je pa te lekar predsednik pvalö, ka prej vse zdržimo. Eške tau tö, če do nam prej drva na plečaj sejkali. Pa te vendar tau nauvo '96. leto tö zdržimo, če rejsan süjo bau. Istina, ka nam te drugi predsednik (ministrski) obečavla, ka de prej prauti konca leta že baukše šlau. Dapa tau njemi vcejlak ne vörvljejo ranč tisti nej, steri so z njim vküp v kormanji (na vladji).

V tisti stari cajtaj so zatok na tau fejst skrb meli, da bi pred svetki pa silvestrovo nej cejne zdi-

gavali. Prej naj narod ma mirme praznike pa naj se veseli. Zdaj se tau več nika ne šte. Cejne tak rastejo, kak naure gobe po deždji.

Ka de bole drago v nauvom leti? Vse! Hrana, vrastvo. Več plačate na pošti, če te pisma ali pake pošilali skurok za 20 procentov. Baukše bau, če te v nauvom leti menje telefonjrali, ka de vas tau tö več koštalo. Bole drago mo se vozili z avtobusi, po cugaj, več mo plačüvali za vodau, za tau, ka nam smetke vkraj vozijo...

Pa te smo eške nej gučali o bencini. Lani smo vsigdar tau gučali, ka nej istina, ka tak daleč pridemo, ka de liter bencina več kak stau forintov košto. Dapa te den je tö prišo. Istina, ka so lani bar na tau pazili, ka so tak pomalek - stopaj za stopajom - zdigavali, en forint, dva forinta, tri...

Zdaj so nam pa nag-nauk za 10 forintov podražili bencin. Tau se pravi, ka de nas pä več ojdlo v Slovenijo po bencin. Eške sreča, ka mi tü pri granici nej mamo daleč. Pa kak vögleda, z devizami tö nemo meli probleme. Vej pa od 1. januara leko kúpite na bankaj telko dolarov, mark, šilingov pa baug vej, ka vse, kelko ščete. Pa kelko pejnez mate. Če vam po tistim, gda vse stroške (kiadásokat) vöplačate, eške kaj ostane.

Marijana Sukič

Slovenski koledar (in knjižni dar) 1996 PORABSKO ŽIVLJENJE V BESEDI IN SLIKI

Slovenski koledar je izšel enajstič zapored. Skupaj s koledarjem s(m)o porabski Slovenci (in tisti, ki se zanimajo za to narodnostno skupnost) dobili tudi knjigo kratkih zgodb treh prekmurskih (slovenskih) avtorjev (Feri Lainšček, Milan Vincetič in Miki Roš), z ilustracijami akademskega slikarja Franca Mesariča. Koledar je v 1000 izvodih natisnila murskosoboška Solidarnost, pripravila pa Zveza Slovencev na Madžarskem.

Prvi samostojni Slovenski koledar je izšel leta 1986 pri Demokratični zvezi južnih Slovanov. Dotlej s(m)o imeli porabski Slovenci svoj del v skupnem koledarju s hrvaško in srbsko manjšino.

Leta 1986 sicer še ni bilo govora o demokratičnih (političnih) spremembah in tudi za "železno zaveso" se ni vedelo, kdaj bo padla. Zaznavne pa so bile pobude mladih porabskih izobražencev in tudi pripravljenost tedanjega generalnega sekretarja dr. Marina Mandića za večjo samostojnost porabskih Slovencev pri uresničevanju narodnostne politike. V Pozdravu bralcem zato beremo: "Tudi med Slovenci obstaja skupina prosvetnih delavcev, ki so sposobni, da postanejo zastavonoše svoje narodnosti. S to izdajo želimo podpreti njihovo delo." To se je res zgodilo, Slovenski koledar z letnico 1992 pa je prvič izdala Zveza Slovencev.

V enajstih Slovenskih koledarjih je na okoli 1250 straneh zajeto v besedi in sliki dogajanje med porabskimi Slovenci ali v neposredni povezavi z njihovim življenjem. K slednjemu sodijo zlasti teme, v katerih avtorji obravnavajo bogato in vsestransko sodelovanje med Slovenijo in Madžarsko, pa tudi med ustanovami in institucijami ob meji (Železna županija in Pomurje).

Programskih stalnic uredniški odbor ne spreminja, v publikaciji so prispevki o najpomembnejših dogodkih, napisani v knjižnem jeziku in narečju, tu je bogato slikovno gradivo, krajši prispevki za najmlajše in nekaj literarnih del, bodisi domačih avtorjev ali avtorjev iz Slovenije.

Tudi ob prelistavanju (in prebiranju) Slovenskega koledarja 1996 spoznavamo bogato in razgibano življenje v Porabju in v stikih med Slovenijo in Madžarsko. Avtorji so se "spomnili" večine dogodkov, nekaterih pa vseeno niso zabeležili, čeprav bi si to zaslužili s svojim vsebinskim pomenom. Zagotovo bi med "nenapisane" prispevke lahko uvrstili dejavnosti Košičevega sklada, ki so bile v lanskem letu v Porabju. Več pozornosti kot zgolj omembo v daljšem članku o drugih temah bi lahko namenili skladu Tromejniki. Tehten zapis pogrešamo tudi o slovenskem bogoslužju v Porabju. Zlasti zato, ker problem še ni razrešen, čeprav posvetne in cerkvene oblasti (na Madžarskem in v Sloveniji) obljubljajo primerno rešitev, storile pa so zelo zelo malo. Celo obeti, da bodo v Porabje dobili domačina, ki je študiral na ljubljanski teološki fakulteti, se ne bodo uresničili, ker so nadarjenega mladeniča poslali na nadaljne študije v Rim. Vse poti res vodijo v Rim, toda od tam do Porabja bo pot zagotovo predolga, da bi se sedanje razmere spremenile.

S temi "pripombami" pa nikakor ne zmanjšujemo pomena letošnje vsebine Slovenskega koledarja. Kajti tudi tokrat smo lahko z vsebino v celoti zadovoljni. Res pa je, da si uredništvo želi več domačih avtorjev, ki bi pisali v narečju. Zdjaj mora pritegniti sodelavce iz Slovenije, kar publikaciji ni v škodo, opozarja na pomanjkanje slovenskih porabskih izobražencev, in še zlasti tistih, ki bi bili pripravljene sodelovati v koledarju.

Pomemben rezultat prizadevanj Zveze Slovencev je tudi, da ob koledarju domala sleherna porabska narodnostna družina dobi še knjigo ali dve, ali glasbeno kaseto kakor lani. S tem se tudi porabski Slovenci približujejo dolgoletni tradiciji med manjšinami v Avstriji in Italiji, kjer so že uveljavljeni knjižni darovi s koledarjem in več knjigami različnih vsebin.

eR

TRÖJDIJO SE ZA PORABJE

28. decembra je Slovenska zveza pozvala člane kulturni skupin pa člane predsedstva na srečanje. Je že večletna šega, ka na konca leta vtjüppozovemo lüstvo, steri se spravljajo s slovensko kulturo, se tröjdijo za Porabje. Tisti, steri popejvajo lepe stare porabske lüdske pesmi, plešajo porabske plese, se spravljajo z lejpim delom. Tau je veltji asek za vsakšoga Porabca. Oni ne poznajo tröjda, njim se ne vnaüza odti po večera j na probe.

Več takšni je, steri se že dosta lejt tröjdijo pa kažejo paut mladim, kak se dá ohraniti našo kulturo. Lopau je, ka se je dosta mladi pridrüžilo skupinam na Gorenjom pa Dolenjom Seniki. Porabci vsakši den vsebola moramo braniti tau, ka mamu, ka so nam prejkdali naši starci. Te nautu pa plesi so se narodili eštja tistoga ipa, gda je bilau velko smrastvo pa je lüstvo dön melo volo k toma. Vsi Slovenci moramo biti na tejm, ka porabsko narečje gorastane. Tau se pa samo tako dá, če od svoje dece ne "šanalivamo" tau rečj. Popejvati slovenstje nautu, plešati stare plese je sploj lejpo delo, leko je srečan vsakši, steri je sposoben (alkalmas) za tau.

Vejm, ka tau delo prosi dosta časa, tröjda pa potrpljenje, tak od njij kak od držine. Dapa tak mislimo, ka je vredno. Te lejpe spomine, doživetje ka zadobijo z nastaupi, so navekoma samo njini. Več rosagov, varašov, pokrajinj spoznati, do-

biti dosti znancov, padašov, bi se brezi toga nej vsakšoma dalo. Poštanje dobiti je velka rečj.

Slovenska zveza je na tejn, aj pomaga te skupine. Zatau organizira programe, spravi strokovnjake (szakemberek), plačöjva avtobuse, pautne stroške, honorare. Gda je potrebno, tjöjpi gvant pa inštrumente (hangszer).

Lani je vsakša skupina me jla zavolö dosta nastopov. Mešani pevski zbor **Av-gust Pavel** že dosta lejt odi na srečanje pevskih zborov v Sentvid. Nota so se pokazali po porabski vasnicaj, po Vogrskom pa v Sloveniji. Lopau so se pripravili na božični koncert. Dobro njim je spadnilo čüti, ka bi je lüstvo večkrat rado poslöjšalo.

Gorenjasenička folklora je z dobro volauv zaplesala v Pešta, v Vašvara, v Brezovcaj, v Kamniki pa eštja v Oberwarti. Oni že več lejt odijo na folklorni festival v Beltince. 10. obletnico do praznovali letos.

Goslardje Lacina Korpiča z ženami so letos gorastaupili 15-krat. Nota so zopodi Prekmurje, Porabje pa vogrstje varaše. Oni so lani meli 25. oziroma 20. jubilej.

Varaštje ženstje že tretjo leto popejvajo, radi je majno vsepovedik. Bili so v Ižakovcaj, v Lendavi pa eštja v dosti mestaj, tak v Prekmurji kak na Vogrskom. S svojimi nautami so lejpe večere sprajli starcom po naši vasnicaj vsepovedik, kama so je

pozvali.

Za **štivanovstje ženstje** smo v djeseni dobili dobro strokovnjakinjo, gospo Marijo Rituper. Delajo z veseldjem, se redno pripravljajo, se tröjdijo, aj one tü vse lejše leko popejvajo. Vse vtjüper jih je že devet, tak ka letos že one tü leko majno večšo vöjpanje. Lani so bile v Gomji Petrovcaj, v Mali Nedelji, v Andovci pa na Verici.

Radi smo, ka mamu mlašečo skupino tök, tau so **gorenjeničtji lutkarji** (bábosok). Špilali so v Porabji, v Prekmurju. Oni se od djeseni mau pripravljajo z nauvo igrov.

Zdjaj pa o tom, stera skupina tjelkokrat je nastaupila od juliüša mau. **Pevski zbor August Pavel** petkrat, za te poti smo plačali 270.000 forintov, **gorenjasenička folklor**a sedemkrat, tau je koštalo 130.000 forintov, **varaštje ženstje** edanajstkrat, prišlo je 70.000 forintov, **štivanovstje ženstje** trikrat, tau je pa 30.000 forintov, **ansambel Lacija Korpiča** petnajstkrat, zatau smo plačali 60.000 forintov. Pri njij so poti pa pautne stroške večkrat plačali tisti, steri so je pozvali.

Na konci srečanja je predsednik Slovenske zveze Jože Hirnök z lejpimi rečami zahvalo pa čestito Mariji Trifus, stera 10 lejt vodi gorenjeničtji pevski zbor.

Skupinam pa želimo v nauvom leti uspešno delo.

Klara Fodor

OB ROBU KONFERENCE "VLADE ZA MANJŠINE V SREDNJI IN VZHODNI EVROPI"

Budimpešta je bila decembra že drugič gostitelj mednarodne konference v okviru Sveta Evrope z naslovom: "Vlade za manjšine v Srednji in Vzhodni Evropi". Organizirala sta jo Svet Evrope in Urad za narodne in etnične manjšine pri Vladi Republike Madžarske. Udeležilo se je je kar 17 delegacij uradov za manjšine oziroma drugih vladnih organov, ki se ukvarjajo s problematiko manjšin iz držav: Albanije, Avstrije, Belorusije, Bolgarije, Češke republike, Hrvatske, Estonije, Nemčije, Madžarske, Latvije, Litve, Moldavije, Poljske, Romunije, Rusije, Slovaške in Slovenije.

Ob sodelovanju predstavnikov Sveta Evrope in Visokega komisariata za narodne manjšine smo udeleženci konference razpravljali o štiri pomembnih tematskih sklopih: o instrumentih in mehanizmih Sveta Evrope za varstvo manjšin, o sodelo-

vanju manjšin v procesih odločanja, kadar gre za njihove interese na lokalni, regionalni in nacionalni ravni, o jezikovnih in kulturnih pravicah manjšin ter njihovim financiranju in o prihodnjem sodelovanju vladnih služb, odgovornih za manjšinska vprašanja.

Četudi je raven manjšinske zaščite v posameznih državah precej različna, so vsem državam vse bolj skupne težnje po izboljšanju položaja manjšin v svojih državah, kar je tudi pogoj za članstvo v Svetu Evrope. Konferenca je tako ponovno opozorila na velike razlike v položaju manjšin, vendar je njen pomen v spoznavanju teh posebnosti, predvsem pa v izmenjavi informacij in izkušenj med predstavniki državnih ustanov, ki se ukvarjajo z manjšinskimi problemi.

Žal se je tudi letos ponovila lanskoletna napaka,

da je zmanjkalo časa za bolj poglobljeno razčiščevanje in razpravo, pa tudi obravnava štirih tako pomembnih vprašanj na dvodnevi konferenci onemogoča temeljitejšo in bolj kvalitetno izmenjavo mnenj ter izkušenj.

Konferenca je ponovno potrdila, da je Republika Slovenija s svojo manjšinsko politiko na vrhu evropskih manjšinskih standardov, pa tudi na Madžarskem se odnos do manjšin izboljšuje.

V okviru konference smo se z gostitelji - predstavniki Urada za narodne in etnične manjšine - dogovorili, da bo naslednja seja mešane madžarsko-slovenske komisije o skrbi za slovensko narodno skupnost na Madžarskem in madžarsko narodnost v Sloveniji v Budimpešti konec februarja leta 1996.

Geza Bačić

Inda svejta

PAVERSKI KALENDAR

Paverski kalendar se ne začinja prvoga januarja, liki s prvi dnevom zime. ZIMA je pri nas v Porabji od sv. Andraša (30. XI.) do vüzma, SPARTOLEJTKE od vüzma do dneva sv. Ivana Krstitela (24. VI.), LETO od sv. Ivana Krstitela do dneva sv. Lorenca (10. VIII.), GESEN pa od sv. Lorenca do sv. Andraša.

Sv. Veronika

Z največjim cerkvenim svetkom - VÜZMOM - se začinja spartolejtko. Drugi letni časi pa z dnevi svetnikov.

Sv. Anton

Sv. ANDRAŠ je biu apoštol, brat apoštola Petra. Obesili so ga na križ, šteri je stau na krivi (X - András kereszt). Kauli njegovoga dneva se začinja advent tö. (štiri nedele pred Svetim dnevom.) Na Gorenjom Siniki tak pravijo: "Če v adventi vöter piše, té drugo leto dosta sadij geste."

Sv. IVAN KRSTITEV - je krsto Jezoša, kak se tau vidi v cerkvi na Go-

renjom Siniki tö, štera je njemi posvečena. Tak pravijo, "ka tau nauč se obrné dén, pa té leto grata".

Sv. LORENC je cerkvene peneze razstalo nad sarmakami, zato ga je casar dau z bičom zbiti pa na žardjavom železi do smrti mantrati.

Sv. Neža

Vekše svetke cejla ves sveti. Mali svetki so vsikši den. Vsikši den ma nikši svetnik svoj svetek, svoj imena den, pa tisti, šteri njegvo ime daubo, gda so ga krstili, tö. Inda svejta so tistoga svetnika ime dali malomi deteti pri krsti, šteri je tisti den, ali paulek emo svoj den. Vsikši narod má svoje svetnike, gestejo pa takši svetniki, štere več narodov pozna. V meseci JANUAR so takši svetniki, šteri so istoga dneva v slovenskom, vogrskom, rimskokatoliškom i protestanskom kalendaru, pa pri nas v Porabji tö poznamo:

13. januara: VARONIKA (Veronika), Sv. Veronika je bila divica, tista ženska, štera je Kristoši ponidila svoj vacelejg, naj si obraz zbríše, gda je neso križ. Na tom vacelejgi je prej Kristošov obraz,

kejg gorasto.

17. januara: ANTON (Anton, Antal)

Sv. Pavel

Sv. Anton püščavnik je biu 20 lejt star, gda je odišo v püščavo, gde je skor stau lejt živo. V püščavi so ga strašile vsefelé skišnjave, štere je naganjo s palco, na šteron so mali zvonci bili.

21. januara: NEJSKA (Neža, Agnes)

Trnajset lejt stara deklčina se je nej stejla omaužiti z bogatim pojgom, ka go je Jezoš vödóbro za nevesto. Zato go je casar dau zmantrati do smrti.

25. januara: PAULI (Pavel, Pál)

Povemenjé Pavla apoštola leko štemo v Svetom pismi. Saul je biu žid ov, šteri je krščansko lüstvo preganjo v Jeruzalemi. Gda je üšo v Damasku, ka bi je tam tö preganjo, je po pauti čüu glas Boga: "Saul, Saul, zaka me preganjaš?" Te se je povrno pa je Kristošov evengelium začno včiti, ime pa ma je bilau od tistoga mau Pavel. Pri nas, v Porabji, pravijo, ka na njegov den se zima tö povrné, vsigder bole toplo gartüje.

Marija Kozar

Spremljajte televizijsko oddajo

SLOVENSKI UTRINKI

vsako drugo soboto ob 8.15 na 2. programu madžarske televizije

Naslednja oddaja bo 13. januarja 1996

Pred 50 lejt mrau

AVGUST PAVEL

Pred 50 lejtami, 2. januara 1946 je v Somboteli mrau Avgust Pavel, šteroga ime nosi kulturni dom i pevski zbor na Gorenjom Siniki pa muzej v Monoštri. Narauo se je na Cankovi pred 110 lejtami. V gimnazijo je odo v Monoštri pa v Somboteli, na univerzo pa v Pešti. Po tistom je včüu v Somboteli pa je biu direktor Muzeja Savaria. Od tistoga mau so že dosta pisali o njama, o njegovom deli. Piso v vogrskom geziki o Slovencaj v Sloveniji pa na Vogrskom. Ništerme reči pa je dojspiso v svojoj maternoj reči tö.

V naši vasnicaj je tö odo. Dojspiso, kak so naši lidgé živeli pa kak so gučali. Ete recejpte je zapiso v Slovenskoj vesi pa v Števanovci:

GIBANICA

Pšenično testau se távtégne. Te pa zribano, vöožnikano, osoleno, z vnmjim mlejkom poledjano sirauvo repo gorpotorimo. Te pa deset rázov vsikdar repo pa se s tastov gorpótégne. Te se pa v peči speče.

ZETE PALÁNTJE

Štere so nej djénjene, brez kvasa se delajo. Če so djénjene, te so ráje. Ravno tak: zéti réteštje pa ráji réteštje.

ŽIJVA CVRTINA

če nejga méla nutrik, samo djajca.

ŠMARNLIN

če je méla tü nutrik.

TEPSA NA TRI NOGAČE

ka gérl lejko pörköt ali gulaš stjöja po cigánskon ger na trati ali v gouštji.

TEPKE

V gauloj peči pečene nekvašene pogače, z valékom razpognane, kak debele gibice i z vilami spikane.

Nej so samo moški pa ženske parpovejdali njama, liki mlajši tö:

Šilo, bodilo
po svejti hodilo,
krüja prosilo,
nej ga dobilo,
v mlako skaučilo,
rit namaučilo.

Naš maček je šau,
v Grádec po sau,
ga nejga domau,
zaprávleni bau.

Nej samo s klabajsom, liki s fotoaparatom je tö odo po vasnicaj. (Na našom kejpi je ena veuka daržina v Slovenskoj vesi, leta 1927.) Iz te kejpv leko vidite razstavo v Somboteli v županijski knjižnici Berzsenyi Dániel od 11. januara, po tistom v Muzeji Savaria, od 1. aprila pa v Muzeji Avgusta Pavla v Monoštri.

Marija Kozar

NI MAČJI KAŠELJ

Tudi na jezikovno interferenco (ista beseda, drug pomen) bi bilo treba bolj paziti: kómbi - kombi mikrobusz, miličnik - milicista - rendőr, kandidát - kandidátus (znanstvena in zdravniška stopnja) - jelölt.

Ni dobrega slovarja brez navedb *rekcijskih* vezav, torej s katerim sklonom se veže glagol, pridevnik, samostalnik. Tudi v tem pogledu smo na slabem: *nágnjen - hajlamos, nalésti se - szerez vmit, naveličati se - vmit megun, navézan - elköteleztette vkinek, naveličan - vmire ráun, nazdráviti - felköszönt vkít, podáti se - jól áll, norčeváti se - bolondozik...*

Nekaj primerov iz cvetobera

In šele zdaj smo prišli do vsebinskih vprašanj:

bábištvo - bábászat - bábáság, *bár ivó*, beseda pomeni "drsten", besede "ivó" (kratki i!) v pomenu "beznicca, pivnica" pa niti madžarski zborni niti pogovorni jezik ne uporabljata, sicer pa beseda "bár" označuje zelo drag nočni lokal. Toda nadaljujmo: *bistrovidnost* - elmélet, *előrelátóság* - előrelátás, *blagájna - kasszahelyiség* - pénztár (helyiség), *blagájna - közjólét*, *blazílec - lökharító teleszkóp*, *bléd ko smrt - halotthalóvány* - halottsápadt, *bledóta - halványosság* - halványosság, *bljuváló - hányató(szer)* - hányató, *bőj na nőz - közelharc* - késhegyig menő harc, *bombástícen - fellengős* - fellengzős, *bradát - szakállós* - szakállas, *bradátost - szakállóság* - szakállasság, *hócke - snežna brána* - snežni plág, *brátiti se - összebarátkozik*, *testvériesül*, *brezskíben - gondatlan* - gondatlan - brvtí - *tömörít* - tömit, *brúsar - köszörűköúrás* - köszörős, *brusárna - köszörülóműhely* (a műhely nem köszörül) - *köszörűüzem*, *brzica - rohanóvíz*, *bržkone - valószerűen* - valószínűleg, *búdnica - ébresztő*, *keltegető*, *butéljka - borospalack/üveg*, *butélia* - hosszúnyakú, *celebrirati - ecebrál* - celebrál, *fotocélica - fényesorompó* - fotocélica, *enomsérna césta* - egyirányú közlekedési útvonal, *cestnina - útvám* - autópályadíj, *ciganija - ciganyesim* - cigánység, *vsák čas - bármilyen időben* - bármelyik pillanatban, *stanóvska část - rendi becsület* - a szakma/a mündér becsülete, *čása opójnosti* - a mámor *kehelye kelyhe*, *česálo - fesű* - vakaró, *čestítati - gratulál*, *szerenesét - kíván*, *čész - állítólag* - mondván, *čész da - állítólagosan* mondván hogy, *Čéska - Csehország*, *čéta - szakasz* - század, *četovódja - szakaszvezető* - századparancsnok, *četrtlétnik - negyedévi* negyedéves folyóirat, *čigar - akie* - akinek a, *čil in zdráv - épségben levő* - makkegészséges, *čínitelj* -

tényező, *eselekvő - személy* (oseba ne more biti, kvečjemu organ, sicer pa je srbohrvativizem), *čistokrven - tiszta vérű* - fajtisza, *čréda kónj - lóeserde* - ménés, *črnošólec - varázslóinas* garabonciás diák, *črnúh - néger* - nigger/füstös képű, *pólna črta - kövér vonal* - záróvonal, *črtálo - csoroszlya*, *čmezvas, ekevas* (lémez), *čudovit - csodálatos*, *esuda telj*, *čúti na kóm - örködik vki felett* - virraszt vkinél, *dajátev* v denárju - *pénzszolgáltatás* - járulékfizetés, *dálec - messi* - messze, *úre dálec - órákig elnyúló* - több órányira (innen), *dávek od nepremičnin* - *reáladó* - ingatlanadó, *osebni dávek - személyadó* - személyi jövedelemadó, *v sívi davnini - a kilátástalan - ősidőben* - a kódös/távoli/messi múltban, *dédnopráven - örökjogi* - örökösjogi, *neümnega se délati* - *bolondá teszi magát* - bolondnak tetteti magát, *akórdno délo - szakmánymunka* - darabbéres munka - *dadátno délo - túlmunka*, *rádolgozás* - túlóra/pluszmunka, *denárna nakáznica - pénztalvány* - *pénzesutalvány*, *denármik* - *tékepénzes tókes*, *diluválén* - *áradmányos* - jégkorszakbeli, *ne diš mi - nincs rá étvágyam* - nincs inyemre, *doliti - felölt* - feltölt, *počítimski dóm - szünidei - otthon* - üdülő, *po domáče - otthonosan* - *otthonosan*, *skriváj domeniti se* - *meghamukál*, *mója domnéva se je izkazála za resničo* - a feltevésém *bebizonyult* - igaznak bizonyult, *domobránec - népfelkelő*, *honvéd*, *domotóžen - honvágó* - honvágótól szenvedő, *domóv gredé* - *hazamenet* hazafelé menet, *domópnica - szabadságolási igazolvány* - szabadságos levél, *dovolilnica* - *írásbeli* írásos engedély, *dovřšen - perfektívus* - befejezett, *neslán dovtip - elkészt* - *szellemesség* - *izléstelen/otromba* tréfa, *dózdéven - színleg*, *látszólag*, *színleges*, *látszólagos*, *drogerija - illatszertár* - illatszertbolt, *dromlja - szájharmonika*, *dromb*, *z vsó družino - pereputtyostul* (pej.) - *családostul*, *duhovádec - kísérletlátó* - szellemidéző, *szellemlátó*, *duplikát* - *másolat* - másolat, *ráhel dvóm - esekély* enyhe kétely, *elektrárna - villanytelep* - villamos erőmű, *enakomiseln - egyértelmű* - azonos gondolkodású, *dolžinska enóta - hossz(úság)jegység* - *hosszmérték*, *epikurejec - epikureus* - epikureus/epikureista; *fazanerija - fáciános volier* - *fácantelep*, *fikcija - képzelem* - képzelet,

film vrétvi - filmet leperget vetít, *prehódni glagol - átható ige* - tárgyas ige, *srepó glédati* - *merőben* merően/mereven néz, *gojenec* v závodu - *alapítványt élvező javadalmas* - állami gondozott?, *gonorėja* - *gonorhoen* - kankó/tripper,

gozdárstvo - erdőügy - erdőgazdaság, *smřt na grmádi - tűzhalál* - máglyahalál, *harmónikar* - *harmonikaművész* - harmonikás, *hiša žalosti* - *gyászház* - gyászoló ház/család, *hitróst vőznje* - *hajtási sebesség* - *menetsebesség*, *homeopátski - hasonszervi* - hasonszervi, *homonimen - egyenlő* azonos hangzású/alakú, *hósta - fák* - *erdő*, *hóce se mi - akaródzik nekem* (v *glavnem le* v 3. *osebi* in v *nikalnem* pomenu: *nem akaródzik neki*) - *kedvem van hozzá*, *hrénovka - tormás virsli*, *hvaléžnost* - *háladatosság* - hála, *igráckast - játsszi* játékos kedvű, *intranžitiven - tárgyatlan* - tárgyatlan, *izdeževáti se* - *lezáporozik* - eleget esik, *čez méjo izgnáti - áttesz vkit a határon* - kitoloncol az országból, *vozníško* - *dovóljenje* - *hajtási* jogosítvány, *izobraževálna ustanóva* - *képzőintézet* - művelődési intézmény, *izpíránje* - *kimosodás*, *kámenje metáti* v kóga - *megkövez vkit* - *kövel* dobál vkit, *disciplínska kázen* - *rendbüntetés* - fegyelmi büntetés, *po iménu klicáti - nevénél* - *neven* szólít, *ključavničarski vájenc* - *lakatossegéd* - lakatosinas, *klobásica - virsli* (vékony) *kolbász*, *avtomobilski klúb* - *automobilklub* - autoklub, *kmetija* - *paraszbtörték* - *parasztagdaság*, *kolébnica - lengőkötél* - *ugrókötél*, *kolédnica - újévi üdvözlődal* - *köszöntő*, *mřtvi kót - holtzóna* - *holtér*, *kramarijstvo - szatocslékek* ("kramarijske luknje") - *szatocslék*, *křčiti - irt* ("pisal je") - *irt*, *kurtizána - felvilági* (szóval *nem alvilági*) - *felvilági hölgy*, *visóko kvalificiran* - *magas kvalifikációjú* képzettségű, *lahkoživost - gondatlan* gondatlan életmód, *lémez - tetőszaru* ("iz ostrešnega dreka") - *tetőszaru*, *od léta do léta - évtől-évig* - *évről-évre*, *licénca - licenca*, *licéna - licenc*, *lisica* *zvitórepka* - *aszlovén állatmesében a róka neve* - a *ravas* *róka/Róka Rudi*, *poróčni list* - *esketés/esküvői* - *bizonyítvány* - *házassági anyakönyvi kivonat*, *frekvénčna lista* - *jelenléti ív*, *frekvenciajegyzék*, *maloprodája* - *eladás* - *kiesinyben* - *kiskereskedés*, *z gölim mečem* - *meztelen* ("z nagim") - *puszta karddal*, *mériti* na káj - *odaélező* - *célzó* *vmire*, *mešálna baterija* - *keverőelem* - *keverőcsap*, *mésáti se* v káj - *avatkozók* - *beleavatkozók* *vmibe*, *milijonína* - *millió* rész - *milliomodrész*, *v milósti bití pri kóm - vkinek a kegyében* - *áll* - *vkinek a kegyeit élvezi*, *igrálna miza* - *játékosztól* ("igrajoča se miza") - *játékasztal*, *modriján* - *okoskodó/tudálos ember* - *bölcs ember/gondolkodó*, *mogóčnik* - *hatalmas* - *hatalmasság*, *Morávec - mora-*

vai morva ember, *Júzno mörje* - *Déli éeeán tenger*, *mřák se déla - szürküldök* - *alkonyodik*, *nabör - állás* - *sorozat*, *na nabör iti - állásba vonul/megy* - *sorozásra megy*, *nádoblást - főhatalom* - *fennhatóság*, *nádzvóčen* - *ultrahang* - *adó* - *hangsebességet meghaladó*, *nájín* - *mienk*, *kettőnké*, *namíšljen* - *önhitt*, *beképzelt* - *képzelt*, *nanágloma* - *hirtelenül* - *hirtelen*, *napótek* - *utalás* - *útmutató*, *vreménka napóved* - *időjelölés*, *időjelzés* - *időjárásjelentés*, *konkürz napóvedáti* - *csődöt nyit* - *jelent*, *vodovódna napráva* - *vízvezetékberendezés*, *lepó se napráviti* - *kiesinosít* - *kicsinosítja magát*, *grdó je narédil s tábo* - *sóherül* ("škrto") *rondán* *viselkedett* *veled* *szemben*, *naróčnina* - *előfizetési összeg* *díj*, *v očitnem nasprótu bití* s *čím* - *nyilvános* - *nyilvánvaló* *ellentétben* *van* *vmivel*, *našóbiti se* - *elbiggyeszti* *lebigy* *gyeszti* *az ajkát*, *naváđiti* - *rászoktat*, *megszoktat*, *navál tújvec* - *az idegenek torlódása* *rohama*, *navúđen* - *lelkésült* - *lelkes*, *navřžek* - *ráfelül* - *fizetés* - *ráadás*, *něbrizen - gondatlan* - *gondatlan*, *nědotóžen* - *méltatlan* - *illetlen*, *nědoumljiv* - *felmérhetetlen* - *felfoghatatlan*, *nědovóljen* - *elégtelen* - *nem megengedett*, *nekđaj* - *valahova*, *valamikor*, *povráten* - *menettéri* - *menettérti*, *něpoučén* - *ki nem oktatott* ("niso mu solili pameti") - *tájékozatlan*, *něpremočljiv* - *beázóbiztos* - *vízhatatlan*, *něpristóžen* - *illetlen* - *illetéktelen*, *něprostovóljen* - *önkéntelen* ("spontan") - *nem önkéntes*, *něrazkrojén* - *elbonthatatlan* - *el nem bomlott*, *něszódelováenje* - *nem közreműködés* - *a közreműködés hiánya*, *nětėčen* - *nem tápláló* - *nem étvágygerjesztő*, *něučákanec* - *forrófejű/tűzeskedő ember*, *něüvidėven* - *belátástalan* - *nem belátó*, *nevřnédž* - *semmiházi* - *senkiházi*, *nězadóvoljiv* - *ki nem elégitő* - *nem kielégítő*, *nězaúpnicna* - *bizalmatlansági szavazati indítvány*, *ně vřden* - *semmis* - *értéktelen*/*semmire sem jó*, *něčevost* - *semmisség* ("malenkost") - *semmisség*, *po nōsu jih dobíti* - *orrot kap* - *rákoppintanak az orrára*, *nosilnica* - *hordágy* ("nosila") - *hordszék*, *nováđiti* - *újeneoz* - *toboroz/összefogdos*, *nřvnost* - *erköletesesség* - *erköletesesség*...

E. B. je v Slovenskih utrinkih, porabski televizijski oddaji, rekla, da si želi, da bi oddaje bile vsebinsko bogate, mikavne. In da bi bilo v njih manj jezikovnih napak - to pa, da ni mačji kašelj. Z dobrim slovarjem bi tudi porabski slovenski uredniki imeli lažje delo.

Sicer pa tudi slovaropisje ni mačji kašelj.

Francék Mukič

... DO
MADŽARSKE

VABILO

Zveza Slovencev
na Madžarskem

prireja

27. januarja
1996

od 20.00 do
02.00 ure

SLOVENSKI
PLES

v avli osnovne
šole "István
Széchenyi"

v Monoštru

Igral bo
ansambel ŠARM

PRISRČNO
VABLJENI!

MEGHÍVÓ

A Magyarországi
Szlovének
Szövetsége

1996. január
27-én

20.00 - 02.00
óráig

a Széchenyi
István Általános
Iskola aulájában

SZLOVÉN
BÁLT

rendez

Zene: ŠARM
(Szlovénia)

Mindenkit
szeretettel
várunk.

STARCE TRBEJ POŠTŪVATI

Istina, ka se je tau, ka bi vam rada napisala, eške v staroj leti godilo, depa tak mislim, ka bi lepau bilau, če bi nika od toga napisali.

roke dali.

Na te den se je 80 starejši lüdi vküpzbralo. Po staroj navadi - prva liki bi začnili obed - so stanili pa

düvati. Tak lepau je špilo s harmonikov, ka se je tomi vsakši radüvo, spoj pa tam navzaüci njegvi dejdek Ferenc Labric. Oni - gnauk-

10. decembra 1995 je lejpi den bio na G. Seniki. V cirkvi smo priliko meli poslušati Slovenski oktet, s čudovitim programom. Tak sam gledala, ka so starejši lüdje vörno v cirkvi ostali pa so bili navdušeni nad enkratnim koncertom. Gda se je koncert dokončo,

so boga molili. Zvün samouprave so starejšo lüstvo pozdravili šaularge. Tak mislim, da so naši starci najbolje veseli bili, gda so čüli od mladine slovenske pesmi spejvati. Šaularge so tak lejpo program napravili, ka so lüdje tam pa tü s skonzami sprejeli. Večkrat

svejta so bili član pihalnoga orkestra na G. Seniki - želijo, aj znauvič baude edna banda v vesi.

Žüpan Martin Ropoš je stare lüdi v domanjoi rejči pozdravo. Vidlo se je, da je on nej samo zatok pozvau starejšo lüstvo, da bi njim tau ali tisto dali. Zatok tü,

starce so pozvali v šaulsko jedilnico. Samouprava - kak vsakšo leto - lani je tü držala den ostarelih. Na G. Seniki 121 takši lüdi majo, steri so več kak 65 lejt stari. Tradicionalno so vsakšo le-

gočimo tau tü, da prej etak pa tak se niške ne briga za slovensko kulturo. No, ge samo zdaj telko povej, da je tau nej tak. Slovenska zveza pa seniška šaula sta napravili s Slovenijo, z Glas-

da bi se srečali, bi si prpo-vedali.

Gda sam se poslavlala, gnauk sam samo čüla, da starejše ženske začnejo spejvati pesem "Oh Bog lübleni, kaj tau pomeni,

to pozvani na edep mali mao, na srečanje. Seg a je tau tü, da so člani samouprave tam z njimi. Zvün dobroga obeda so letos vsakšoma malo pejnec tö v

beno šaulo v Murskoj Soboti edno pogodbo. Etak se leko vci deca na G. Seniki glasbo. Zolt Labric je že na tej prireditvi pokazo, ka je nej zaman bilau al-

kakše velenje je tau". Božična pesem od gorenjese-niški starejši žensk. Nega na svejta lepšoga. Baug plati vam.

I. Barber

NAŠE PESMI

IMELA SEM VENČEK

Imela sem venček lep,
štiri ino dvajset let,
zdaj ga pa hoče sam
Jezoš imet.

Rožice cvetajo,
venček mi pletajo,
venček mi pletajo,
sestrice tri.

Imela sem deklice,
ka so me opletale,
zdaj me pa denejo,
v ládio zemlo.

Ftičice pojejo,
rožice cvetajo,
mene pa zovajo,
vu sveto nébo.

Goslarge igrajo,
angelci spevajo,
mene pa spravljajo
v čmo zemlo.

(Gorenji Sinik)
zapisala: Vera Gašpar
ilustracija: -mkm-

DEN STARCOV V SAKALAUVCA

17. decembra je sakalauvska samouprava (önkorná-nyzat) velko poštanje pokazala do starcov. Kulturni program so meli za ves, posaba so pa pozvali starejšo lüstvo. Istina, ka nas je na začetki kumar bilau, sledkar je pa skur mala bila tista velka dvorana v kulturnom daumi.

Program se je začno z božičnim koncertom pevskega zbora Avgust Pavel. Pevci so tak pau vöra popejvali svete naute. Oni so te den eštja gorastaupili v števanovskoj pa varaškoj cirkvi. Lüstvo je bilau vsepovsedik zadovolno z njimi. Najvekšo poštanje so dobili v Sakalauvca. Lopau so je sprejeli, pogostili pa njim z lejpimi račami zavalili nastop.

Vrtec je svojo deco tü lopau prpravo. Tau, ka je gnesden tak dosta mali mlajšov v tau vesi, vali mladino. Mlajši so se špilali ringa-rajo, popejvali, recitirali. Najbola pomembno je pa bilau, ka so se tej najmlajši tak lopau navčili slovenske pesmi, če rejsan sta obadvej vzgojiteljci Vogrinki.

Slovensko rejč čüti od najmlajšov, nam pokaže pravo paut - oni bi se navčili, če bi mi bili za tau. Obrazi babic pa dejdakov so se samo tak paukali od veseljda, od radosti, ka njivi vnuk ali vnukinja tak lepau vej kaj.

Na konci so eštja gorastaupile vekše deklüčine z erobikom. Za programom so moštji samouprave tak nagnauk pogrmili staule. Tjójjarce z vrtca so dosta vse dobroga pripravile. Dobro je bilau videti, ka samouprava takšno veseljde spravi starcom pa cejloj vesi.

Cestitamo samoupravi - posebno pa žüpani. Vüpamo, ka eštja dosta takšne lejpe dneve lejko zadobi sakalauvsko lüstvo. Nastopajoči rejdko majo takšno dobro publiko kak so bili Sakalauvčani.

K. Fodor

Karolina Kolmanič

KAPE IN KAPICE

Zunaj rahlo sneži. Bele zvezdice veselo plešejo po zraku in se lepijo na gole veje. Le na boru je obtičalo toliko snega, kot bi se ta hotel skriti pod belo čepico.

Peter in Anica sedita pri oknu ob odprtih knjigah in občudujeta ples snežink. Nenadoma vstopi dedek z zmečkano in luknjasto temno kapo, seveda tako s ščitnikom. Otroka se zazreta vanj in Peter se zapíči v kapo in vpraša: "Dedek, le kje si jo staknil?"

Dedek se je skrivnostno nasmehnil in priznal: "Na podstrešju so še take reči, čisto v kotu, kamor nikdar ne seže nobena metla. Čepica je stara najmanj šestdeset let. Dobil sem jo za božič in to s posebnim namenom. Temne kape s ščitnikom so bile dražje od vseh pletenih in podobnih mehkih reči. Pri hiši smo imeli dve taki pisani, dolgi, trikotni in raztegljivi v velikim cofkom na vrhu. Ta volneni cofek je bistro poskakoval, ko si tekkel, kapa je varovala pred mrazom in bila nekako družinska, nosili smo jo bratje in sestre, kadar se je kdo podal v zimski dan."

Anica je prekinila zgodovinsko razlago in zrla v ležečo temno stvar na klopi in vprašala: "Naju ne zanima tista s cofkom, temveč ta."

Peter je prikimal in napel ušesa. Dedek je pobrskal po spominu: "Ampak tale," jo je dvignil in prižl k sebi, "je imela posebno nalogo; popraviti bi morala moje štrleče uho. Saj ni niti štrlelo, prej viselo navzdol, zato sem skrival svojo desno stran. No, pod lasmi se ni moglo skriti, ker smo nosili kratke, take, kot vidim danes. Mama je bila žalostna in je to moje napako ponoči skrbno zakrila z ruto. Ker so mi bratje nagajali in me klicali "Jakec, kje si?", so me trdno obvezali samo zvečer, da nagajivci ne bi videli. Najbrž se je tega domislil oče, pri njem sem užival posebno pozornost. In čeprav je bilo za božič že veliko veselje lepo pogrnjena miza, okrašena smrečica v kotu, so bila pod njo tudi drobna darilca, uporabna seveda: zimske nogavice, rokavice, šal. Mene pa je čakala škatla. Odpiral sem jo počasi in moji bratje so bolj zrlí v mojo škatlo kot v svoje zavojčke. Ko sem jo odprl, sem z drhtečo roko dvignil čepico. Vse naše družinsko omizje se je zganilo, bratje so glasno vzdihnilí in se poželjivo pasli z očmi na mojem darilu. Da bi oče ukrotil zavist, je pojasnil, da moram jaz nositi kapo zato, ker imam pač povešeno uho. Ta mi bo s svojim trdim obročastim robom popravila izgled; kajti moški mora imeti lepa ušesa, če že ne, pa naj bosta vsaj enaki, četudi povešeni. Bratje so prasnili v smeh. Tudi jaz sem se jim pridružil, le bolj kislo. Oče mi je trdo posadil kapo na glavo, da se je rob zadel v moje desno uho. Smešna stvar je tičala na moji glavi postrani, kar me je spominjalo na mornarja, gusarja ali klošarja. No, kape so vedno uporabne, pokrijejo možgane, da ne zmrznejo, popravijo ušesa, skrijejo plešo in, če imajo takle ščitnik, jo lahko v stiski pomoliš tudi mimoidočim, da ti pricurjla kak kovanec."

"Dedek, kako si mogel tako dragoceno reč zgubiti ali založiti?" se je čudil Peter.

"Meni je bila drag spimin in iskal sem jo povsod. Ne vem, čigava roka jo je zabrisala tja v kot, kjer je v prahu obležala. Ampak zdaj jo bom očistil in spravil v škatlo. Spomini na lepe dni pač ne smejo zbledeti."

"Dedek, kako lepo sneži in kmalu bo spet božič. Si ohranil še kak prijeten doživljaj na tiste davne dni?" je radovedno vprašala Anica.

Dedkove oči so se zazrle skozi okno, kjer so snežinke že pobelile trato, temna ozka pot jih je sproti topila.

"Otroka, tu v glavi je še polno zgodbic. Prihranimo jih za drugič."

MED BRANJEM REVIJ SMO ZVEDELI

Učenci Osnovne šole na G. Seniku radi prebirajo slovenske otroške in mladinske revije, predvsem Ciciban, Geo. Nekateri zanimivosti želijo posredovati tudi mladim bralcem otroške strani.

Varčujmo z vodo

Čas je, da storimo tudi kaj konkretnega. Medtem ko drugi politizirajo in razvijajo take in drugačne teorije o človekovem škodljivem vplivu na okolje, se bomo lotili prve praktične naloge.

Nekoč je človek naravi vzel samo toliko, kot je potreboval. Danes vzame veliko več. Voda je najpomembnejši element. Brez vode ni življenja. Ta element nima ne vonja, ne barve in je pravzaprav brez okusa. Ko si umivamo zobe, radi povzročamo pravo poplavo in ne pomislimo, da je voda dragocena tekočina. Ko odpremo pipo, se morajo zavrteti vse črpalke, in da bi se vrtele, potrebujejo elektriko. Če to elektriko proizvaja termoelektrarna, potem morajo naložiti več premoaga, da bi lahko mi povzročili nepotrebno poplavo. Tako ne mečemo vstran samo vode, ampak tudi energijo. Verja-

mem, da se je lepo kopati v oceanu vode. Včasih je lahko celo koristno. Običajno pa nam zadostuje tuširanje. To je tudi zelo zdravo, ker voda spira umazano milnico s telesa. Tudi tu bi lahko prihranek izmerili in vsak naj si sam zastavi to nalogo ter jo izračuna.

Tomaž Fartek

Cigareta

Cigareto je izumila skupina turških vojakov leta 1799. Ko je toповski ogenj uničil njihovo vodno pipo, so si v prižigalne lističe za toповe zavili tobak in kadi.

Sendvič

Grof Sandwich Četrti (1718-92) je bil strasten kvartopirec. Od kart se ni mogel odtegniti niti za toliko časa, da bi použil kuhan obed. Zato si je dal prinesiti koščke kuhane mesa med dvema kosoma kruha. Njemu v čast, ki je uvedel to navado, se je ohranil izraz sendvič.

Dolar

Kovanec, ki so se v 16. stoletju uporabljali v Evropi, so kovali v češki pokrajini Joachimstal. Zato se jih je oprjelo ime joachimsthaleri, ki se je kasneje skrajšalo v thaler

ali dolar. Oznaka za dolar naj bi bila simbol Petra Španskega. Simbolizira trak, ki se vije med dvema Herkulovima strebroma, med Gibraltarjem in Ceuto. Dolar je postal uradna valuta Amerike leta 1792.

Kodak

Vse do leta 1888 so bile fotografske kamere velike in okorne. Leta 1888 pa je ameriški izumitelj George Eastman dal na tržišče prvo lahko in pripravno kamero Kodak. To ime je izbral zato, ker je "kratkaj, učinkovito in se skoraj ne more napačno napisati, da pa je v skladu z zakonom o zaščitni znamki, ne pomeni ničesar".

Otroški vrtec

Spomini na nesrečno otroštvo so navdihnili Fredericka Froebela, da je v nemškem Blenkenburgu leta 1937 ustanovil "majhen inštitut za ukvarjanje z otroki". V takšnih šolah so se 4 do 5-letni otroci igrali in poslušali pesmi in pravljice. Zato se je odločil, da bo inštitute preimenoval v "Kindergarten" (otroški vrt), kar zveni lepše in bolj veselo. Takšne šole so se hitro razširile po Ameriki.

Viktor Časar

Tudi dolnjeseški malčki so čakali Miklavža

• ANEKDOTE • ANEKDOTE • ANEKDOTE •

Kama pa?

Inda svejta je eden bautoš (trгоvec) rano zazrankoma vōstaupo iz svoje kuče, gda je pred njim gnauk samo eden spoj lejpi kočūj stano. Iz kočūja je pa staupo sam krau. Krau ga pita: "Kama pa deš tak rano človek?"

Trгоvec pa: "Ne znam, gospaud krau."

Krau pa: "Kak tau ka ne vejš? Kak ti smejš etak z menov gučati? Vej ti ge pokažem, da se boš pred svojim kralom pošteno obnašo!" Vō je dau ukaz, naj toga človeka v vauzo zaprejo.

Zdaj pa trгоvec etak pravi: "Nej sam vam pravico povedo? Odkec bi leko znao, kama pa dem? Gda sam iz rama staupo, te sam mislo v svojo trgovino titi, zdaj pa me moja paut pela v vauzo."

Na svejti je vse relativno

Ciganj se je eden den

not postavo k žūpani, pa se je etak taužo: "Gospaud žūpan, z cejlo držinov v ednoj maloju lūknji živemo. Tau več

drugim." Žūpan pa: "Včini, ka ti ge zdaj pravim."

Za eden keden Ciganj nazaj dé k žūpani

ne moremo tadala trpeti. Nika napravjte."

Žūpan si zdaj pre-mišlava pa etak pravi Ciganji: "Ciganj, maš doma živino?"

"Mam. Edno kozo mam za mlejka volo pa kokauši za djajec volo."

"Na," pravi žūpan. "Tvojo kozo pa kokauši tū v tisto malo sobo not pelaj, gde vi živeta."

"Jaj, vej pa mi tū samo kumaj mesto mam, že smo eden na

pa ga lepau prosi, naj leko kozo pa kokauši tavō deja iz sobe. Žūpan je nej bio prauti.

Za eden keden se je srečo s Ciganjom pa ga pito: "Na, Ciganj? Kak zdaj stojite s placom v sobi?"

Ciganj pa: "Jaj, gospaud žūpan. Zdaj v ednoj velkoj sobi živemo."

Žūpan pa: "No, vi diš."

Srmacke na drugom svejti

Gospaud so gnauk-svejta etak predgali v cirkvi: "Lūstvo! Morate znati, da do na drugom svejti srmacke bogati, bogati do pa vsi srmacke."

Na drugi den ga gorpoišče eden srmak pa etak pravi: "Gospaud! Tau je rejsan istina, ka do srmacke na drugom svejti bogati?" "Ge v tau vōrjem," pravijo gospaud.

"Gospaud, etak pa mam edno prošnjo. Leko bi vi meni na bodočno bogastvo posaudili 100 korun? Na drugom svejti vam tau nazaj dam, vej pa te mo že bogati."

Gospaud v žepko se-gnejo pa ma dojprštejo 100 korun. Depa zatok pitajo srmaka, ka de pa on zdaj s tejmj penazami delo.

"Dobro škem živeti," pravi srmak. "Dober hasek mo si napravo.

Kūpim skurok k šenki blago pa drago odam."

Gospaud pa: "Ja, če boš ti tak delo, te rejsan bogati postaneš. Na drugom svejti boš pa te srmak. Kak pa te meni vōplačaš svoj dug?"

Srmak nazaj da korone, gospaud je pa zaprejo v palacko (denarnico).

I. Barber

PORABJE

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc ut 17.,
p.p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST
Arhitekta Novaka 4
69000 Murska Sobota
Slovenija
Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-715/93 mb z dne 3.11.1993, se časopis PORABJE uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13.točki tarife 3 zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92)
ISSN 12187062.